

steriet fremkommet Beklagelser fra Lærerinder, der have modtaget den paagældende faste Ansættelse før Lov af 24. Marts 1899 traadte i Kraft, og som have følt sig brystholdne ved, at den heromhandlede Begunstigelse ikke er kommet dem til Gode. I samme Retning gaar en Henvendelse, der i sidste Rigsdagssamling rettedes til Regeringen og Rigsdagen fra Bestyrelsen for Danmarks Lærerforening, og som bl. a. gør rede for den Udgift, som det vil medføre for Statskassen dels at erstatte de 21 Lærerinder, om hvilke det her drejer sig, det Tab, som den paagældende Begrænsning har paaført dem, dels fremtidig at skulle udbetale dem Løntillæg paa Grundlag af den saaledes eventuelt forhøjede Tjenestealder. Efterbetalingen (for Tiden før Finansaaret 1907—08) vil andrage ca. 9,000 Kr., og for de følgende 8 Aar, efter hvis Forløb Virkningen af Tjenestealderforhøjelsen vil være ophørt, vil der som forhøjet Løntillæg være at udbetale til sammen ca. 4,000 Kr.

Ministeriet kan vel i og for sig ikke

erkende, at de heromhandlede Lærerinder have noget Krav paa den ansøgte Tjenestealderforhøjelse. Hvad der i saa Henseende alt er indrømmet, danner en Afvigelse fra Skolelovens for det paagældende Forhold gældende Hovedregel, at kun Ansættelse i faste Embeder kan medtages ved Beregningen af den i et fast Embede ansatte Lærers eller Lærerindes Tjenestealder. Det er med andre Ord en *særlig* Begunstigelse, der er vist visse Lærerinder, hvorved der selvfølgelig ikke skabes noget Krav for andre. Paa den anden Side er det forstaaeligt — navnlig naar henses til, at Begrænsningen ikke gælder de Biskolelærere, hvis Embeder ere gaaede over til at blive faste Embeder, og som umiddelbart have modtaget Ansættelse i disse Embeder —, at denne Begrænsning af de paagældende Lærerinder kan føles som en Ubillighed, og da Ændringen kun vil medføre en forholdsvis ringe Merudgift for Statskassen og ingen blivende finansiell Virkning vil have, har man ment efter Omstændighederne at burde søge Loven forandret paa dette Punkt.